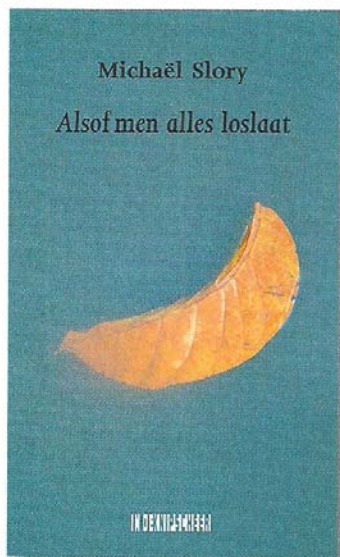

Alsof men alles loslaat

Deze bloemlezing uit het werk van de Surinaamse schrijver Michaël Slory (1935) - de derde die bij uitgeverij *In de Knipscheer* verschijnt - bestaat uit 45 gedichten, en zeven prozastukjes die Slory in de krant *de Ware Tijd* had gepubliceerd. Enkele onderwerpen die hij de revue laat passeren zijn kokosolie en Hindostanen, vuilverbranding, motorsport en McDonald's. Vijf van de gedichten, geschreven tussen 1986 en 2016, waren al eerder gepubliceerd. Er is een elftal gedichten in het Papiaments opgenomen, vertaald door Michiel van Kempen in samenwerking met dichter en schilder Ed Hart. De bundel telt ook een Engelstalig gedicht (zonder vertaling) en een (door Van Kempen vertaald) Spaans gedicht. Slory laat zich duidelijk door van alles inspireren: een vogel, een vlieger, kokospalmen, het leven van Anton de Kom, het kappen

van bossen. Zijn poëzie valt op door haar eenvoud. Het lijkt erop dat hij, net als bijvoorbeeld de Nederlandse dichter Adriaan Morriën (1912-2002), wil 'onderzoeken' hoe eenvoudig je kunt schrijven zonder dat het simpel wordt.

Eerlijk gezegd slaagt Slory daarin (net als Morriën overigens) niet altijd. Maar vaak ook wel, zoals in *Het gordijn van de regen op de rivier*, waarin de laatste regels luiden:

*Verdwenen de vogel!
Verdwenen de rivier!*

*De nevel verover het water!
De regen verover het water!*

of *Verstrooide gedachten*:

*Het is alsof ze
verspreid neervielen
langs een rotswand
en niet meer opgeraapt kunnen
worden.*

En geslaagd is, in al zijn eenvoud, ook *Hou mijn hand vast*:

*Hou mijn hand vast
in de jouwe.*

*Alsof de eeuwigheid
dit niet kan verbreken.*

*Een stroom van jaren
die ons verbindt.*

*Hou mijn hand vast
in de jouwe.*

*De schaduwen
van de bomen
komen nu tot rust.*

*Straks zal ik
om ons afscheid rouwen.*

*Hou mijn hand vast
in de jouwe.*

De titel van de bloemlezing is ontleend aan het openingsgedicht *Kokospalmen bij een school*:

*En daar is het
alsof men alles loslaat,
alles loslaat
en toch alles weer bindt.*

Van Kempen, natuurlijk dé kenner van de Surinaamse literatuur, tekent voor de samenstelling van de bundel, het nawoord en de verantwoording. Slory, de *grand old man* van de Surinaamse literatuur (samen met de 91-jarige Shrinivási), verdient deze nieuwe bloemlezing ten volle. Boeiende en authentieke poëzie.

★★★★☆

KO VAN GEEMERT

Alsof men alles loslaat. Michaël Slory, 2018, Uitgeverij *In de Knipscheer*, ISBN 9789062659937